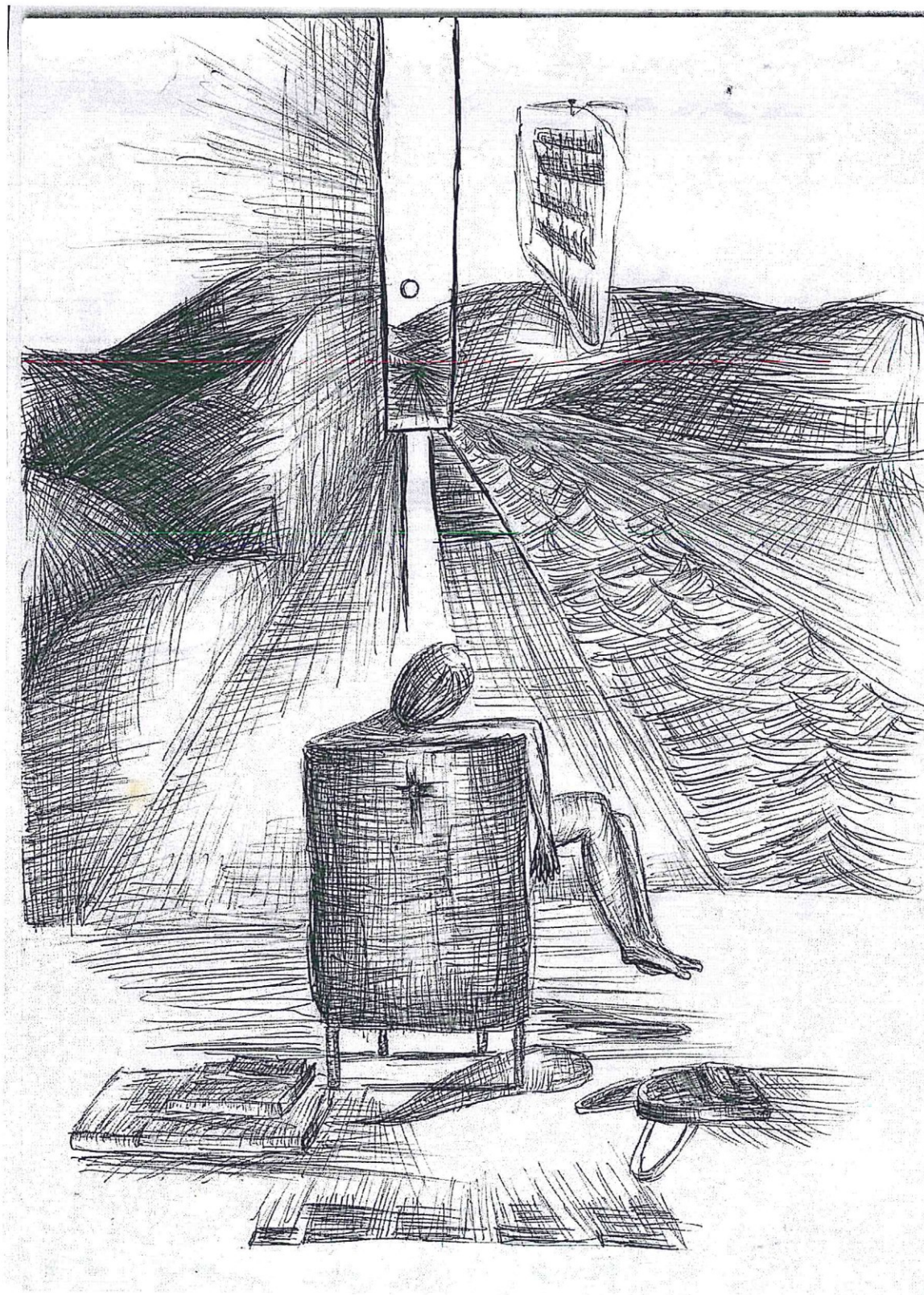

OCVIRKI

2003/2004

SPET SMO MED VAMI

»Želje se izpolnijo z delom in skupaj z ljudmi, ki si zaupajo in znajo.«

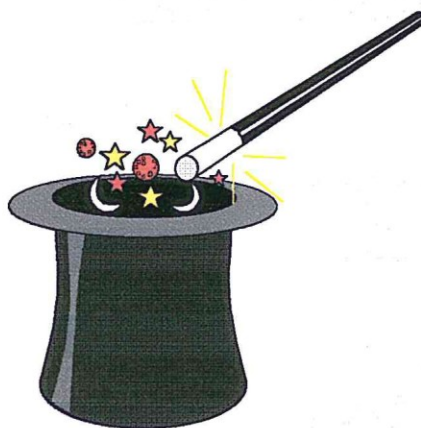
Tako smo zapisali pred desetimi leti. Kaj pa danes?

»Želje so se izpolnile z delom in skupaj z ljudmi, ki so si zaupali in znali.«

Letošnji Ocvirki obujajo spomine tudi na čas pred desetimi leti. Upamo, da smo vam pripravili nekaj zanimivega branja za prve počitniške dni.

Ocvirke so cvrli:

**Nastja Perger
Tina Rakuš
Branka Andreja Ivanušič (naslovnica)
Mateja Vek
Robi Murko
Vesna Voglar
Tanja Potočnik**

ŠOLSKA KRONIKA V BESEDI IN SLIKI

1. september 2003: mladi glasbeniki

Vsaka pot se začne s prvim korakom

Dobri mož nas je obdaroval

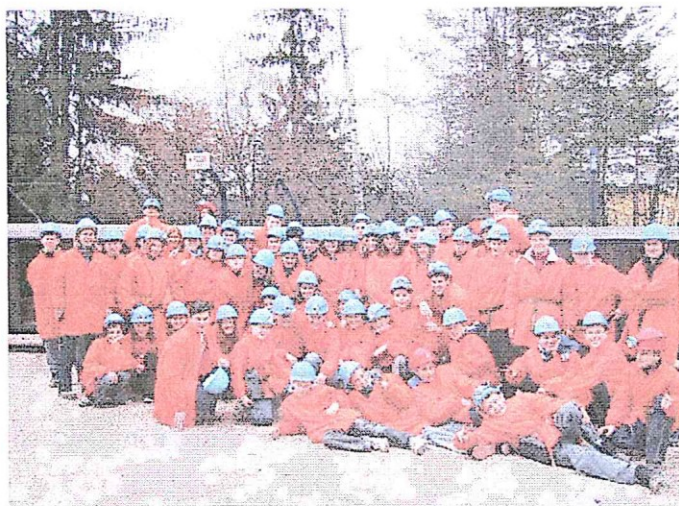
Plesali smo, kot bi nas nosil vihar

Kulturni praznik

»Ekofašenk« na naši šoli

ŠOLSKA KRONIKA V BESEDI IN SLIKI

**Mali rudarji
v naravoslovni šoli v naravi**

10. dan šole

VUGI pri nas!

DESET LET NOVE ŠOLE**PRED DESETIMI LETI**

»Zdaj imamo šolo, kot se spodobi!« Tako nekako so pred desetimi leti razmišljali ob odprtju nove šole njeni učenci in učitelji; prav gotovo pa tudi krajan Vidma in vsi tisti, ki so kakorkoli pripomogli k obnovi in dozidavi šole.

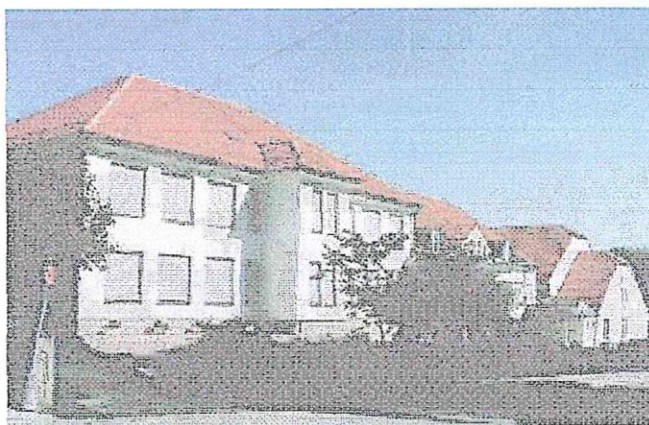
Nekaj razmišljanj takratnih osnovnošolcev:

- 21. marec - prvi spomladanski dan. Selitev v novo šolo. Sama simbolika. Sem kot prebujajoča se narava. Znova sem se rodila.
- Prvi dan smo v novi šoli praznovali njen rojstni dan. V učilnicah so nas čakale torte. Čeprav tort ne jem ne vem kako rad, je bila ta nadvse dobra.
- Končno smo v novi šoli. Vsa šola je polna veselja in življenja. Zdi se mi, da so tudi učitelji drugačni. Kar žarijo od zadovoljstva.
- Prvi dan v šoli mi bo ostal vedno v spominu. Ne doživi vsak otrok, da lahko stopi v takšno šolo, kot je naša. Prečudovita je. Ne morem je opisati z besedami. Kaj takega moraš doživeti.
- Ob vstopu v šolo me je premamil vonj, vonj po novem, svežem, čistem.
- Ko sem prestopila prag šole, sem imela občutek, kot da bi se v sanjah spustila skozi mavrico v pravljico deželo.
- Ponosna sem, da bom lahko hodila še eno leto v to lepo šolo. Komaj sem se upala dotakniti novih stvari v njej.
- V učilnicah se počutim, kot da vidim nov svet, ki mi daje voljo do učenja.
- Zelo sem vesel, ker lahko dostojno malicam v veliki in svetli jedilnici.
- Ko sem prvič stopil v šolo, sem se skoraj izgubil, saj nisem vedel, kje sem.

Povzeto po glasilu Klopotci (1994)

DOLGO, DOLGO

Dolgo, dolgo
naša želja v tančico
je brez upanja bila odeta.
Nova šola, naše sanje
so bile nedosegljive,
kot kokoši moč letenja,
kakor vodi moč gorenja.
Dolgo, dolgo
se odvijala je ta tančica
in naposled kanček upanja
se je v nas prižgal,
plamen sreče v naših srcih zagorel.
Dolgo, dolgo
se ta plamen je boril z vetrovi,
se boril z neurji razočaranj,
a je upanje bilo močnejše,
v srcih radovednost, potrpljenje.

Dolgo, dolgo
smo čakali
in naposled pričakali
novo šolo, ta naš up,
naše sanje in veselje

Zdenka HLIŠ, 7. b (Klopotci, 1994)

DESET LET NOVE ŠOLE**10 LET NOVE ŠOLSKE ZGRADBE (2004)**

Šola je zame nekaj lepega. Imamo šolo, ki se zelo razlikuje od šole pred 10 leti. Lahko smo ponosni, kajti šole nekoč so bile majhne, temne, povrhu pa še stare. Naša šola mi je zelo všeč. V njej je dovolj prostora za vse nas, učence, ki jo obiskujemo.

K. C.

Šola je dočkala svoje 10. leto. Videmska šola je v primerjavi z nekaterimi drugimi v Sloveniji večja, a obenem manjša. Šolo čakajo še dolga leta z učenci. Šola je lepa in taka naj tudi ostane.

B. D.

10 let! Naša šola praznuje deset let! No, ja, saj si šola kot pač stavba zasluži pohvalo; 10 let ima in je še vedno v zelo dobrem stanju. O samem učnem načinu pa ... eh, te komentarje bom raje obdržala zase.

A. M.

Šola, ki jo obiskujem, je stara 10 let. Torej zelo mlada, mlajša od večine učencev. Ampak v njej sem preživela veliko lepih, srečnih pa tudi slabih trenutkov. Vesela sem, da obiskujem to šolo, saj je zelo urejena, ima veliko učencev in prijaznih učiteljev. Upam, da bo ta šola ostala tako urejena, kot je zdaj, ter bo obdržala svojo eko zastavo.

A. N.

Ob veliki, okrogli obletnici naše šole se zamislim. Uh, že 10 let je ta zgradba prenovljena in jaz jo že dobrih 7 let obiskujem. Večkrat, ko se s starši peljemo po Sloveniji, se zagledam v kakšno staro šolo in si kje zraven "narišem" še našo. Res imam srečo, da obiskujem tako lepo urejeno šolo. Tega ne pravim kar tako, vendar tudi zato, ker imamo kar nekaj(!) dobrih učiteljev in seveda učiteljic. Menim, da sem lahko res ponosna, da hodim v OŠ Videm pri Ptujju!

PA3CIJA

INTERVJU Z NEKDANJIM UČENCEM NAŠE ŠOLE

Kakšni so bili tvoji spomini na OŠ?

Spomini so lepi, smešni pa tudi razočarani.

Kje ste malicali?

Malica je bila v razredih, vendar sta po njo v odmoru odšla dežurna učenca. Bilo je zelo zanimivo, saj smo tekmovali, kdo bo prvi. takrat, ko je deževalo, si moral biti zelo hiter, saj ni bilo nadstreška, zato se je hrana pomešala z dežjem.

Od kdaj do kdaj so trajale ure?

Začeli smo zgodaj, ob 7.15., domov pa prišli zelo pozno, ker smo po šoli vedno kaj ušpičili.

DESET LET NOVE ŠOLE*Kako je bilo, ko ni bilo elektrike?*

Pouk je bil dvoizmenski, tako da smo takrat, ko sem bil v šoli popoldan, pouk končali prej, ker je bila pozimi že tema. Najbolj se spominim, kako sem kot dežurni učenec oznanil konec ure v prostoru, ki so ga imele snažilke. Tam je bila velika smetišnica, ki si jo iz prvega nadstropja vrgel po stopnicah, da se je slišal ropot.

Kako pa pri telovadbi?

Najbolj mi je v spominu ostalo to, da smo igrali nogomet na igrišču, kjer ni bilo ograje. Tam je vsak, ki je brnil žogo v reko Dravinjo, moral ponjo. Pri tem delu je bil najbolj zavzet sošolec Šubar.

Kako je bilo ob pustu?

Imeli smo pouk, toda šola se je zaklepala. Maske, ki so bile zunaj, smo spravili v šolo skozi straniščno okno.

Ti je kateri učitelj ostal v spominu?

Ja, spominjam se jih veliko. A eden mi je zelo ostal v spominu. To je učitelj Štefan Murko, ki me je učil v 7. razredu. Imel je zelo nenavaden način spraševanja. Odprl je redovalnico in vprašal, kdo se javi. Dejal je (ker se ni nihče javil), ni ga junaka! Takrat je zamižal in svoj »dolga« prst »zapičil« na naša imena v redovalnici. Zgodilo se mu je, da je prst prišel na mejo med dvema učencema in je bil v dilemi, koga izbrati. Nato je rekel: »Poskusimo znova.«

Kako je bilo v odmorih?

Časa za norije je bilo dovolj. Izmisli sem si tekmovanje v dviganju noge na tablo. Svojo nogo si poskušal dvigniti čim višje. Bil sem sodnik in s črto zaznal odtis noge. Pri tem je moj sošolec z zaletom šel na »rekord«. Padec je bil izjemen pa tudi njegova bolečina.

Ali je še kakšen spomin, ki je ostal?

Ja, bil sem vprašan pri angleščini, toda preden me je učiteljica poklicala, mi je dejala, da me kličejo. Jaz pa sem vprašal: »Kdo in kam?«

Učiteljica pa: »Kaj ne slišiš? Res te kličejo!« »Kdo?« sem vprašal. Ona pa: »Frizer, poglej!« Vsi so se smejali, razen mene - imel sem namreč dolge lase.

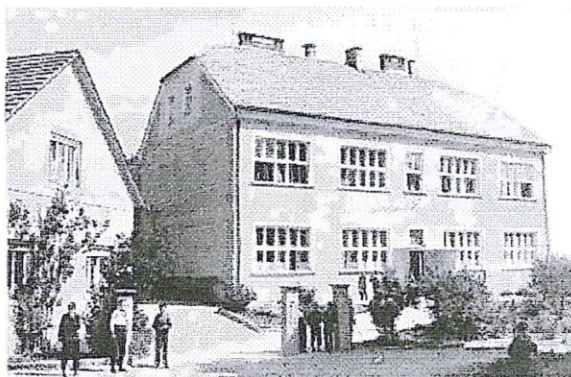
Ali se še kdaj vračaš v OŠ Videm?

Ja, po starševski dolžnosti vsak tretji ponedeljek pa tudi na roditeljske sestanke in ob drugih priložnostih.

Hvala za intervju!

Ni kaj.

Karmen ŠIROVNIK, 7. c/8

V ZNANJU JE MOČ

MALE SIVE CELICE

V znanju je moč. Tega se zavedamo tudi mi. Mnogi pridno sledimo rednemu šolskemu delu in si pridobivamo znanje na različnih področjih pri izvenšolskih dejavnostih. Radi tekmuje in si tako nabiramo življenjske izkušnje. Ko se odpravljamo na tekmovanje, nas vodi misel, da ni pomemben rezultat, ampak da je pomembno sodelovati. Če pa smo čisto odkriti, je nekje globoko v nas želja po čim boljši uvrstitvi. Tako je tudi prav. Pridno delo mora biti nagrajeno z uspehom. Tudi v letošnjem šolskem letu je bilo tako. Že v septembru mesecu smo tekmovali iz logike. Na šolskem tekmovanju se je zbralo 44 učencev. Bronasto priznanje je osvojilo 14 učencev, na področnem tekmovanju si je 5 naših učencev pridobilo srebrno priznanje, z državnega tekmovanja pa se je **Tina Rakuš** vrnila s srebrnim priznanjem.

Zanimalo nas je tudi letalstvo. Tekmovali so trije učenci in vsi trije so se vrnili s priznanji. **Katja Božičko** in **David Beloglavec** z zlatim, **Tomaž Kramer** pa s srebrnim.

V zimskih mesecih smo tekmovali pri angleškem jeziku. Tekmovalo je 11 učencev. Šest učencev si je prislužilo bronasta priznanja. **Branka Andreja Ivanušič** in **Matic Traper** sta se uvrstila na državno tekmovanje, kjer je **Matic** osvojil srebrno priznanje.

Množično smo sodelovali tudi na tekmovanju iz matematike. Kar 86 učencev višje stopnje se je pomerilo na šolskem tekmovanju, 23 učencev je osvojilo bronasto priznanje, na področno se jih je uvrstilo 12. Od teh učencev so **Gregor Bedrač, Nina Perger** in **Mateja Vek** osvojili srebrno Vegovo priznanje, **Nina Perger** pa se je uvrstila tudi na državno tekmovanje. Za matematično tekmovanje se je odločilo tudi 40 učencev nižje stopnje. Trinajst jih je osvojilo bronasto Vegovo priznanje.

Tudi kemija nas zanima. Na šolskem tekmovanju se je pomerilo 33 učencev. Osem jih je pridobilo bronasto priznanje. Srebrno priznanje pa si je priborila **Nina Perger**. Zgodovina je pritegnila na šolsko tekmovanje 12 učencev. Vsi so osvojili bronasto priznanje, štirje učenci pa so se uvrstili še na državno tekmovanje. **Katja Božičko** se je vrnila z zlatim priznanjem, **Jernej Simonič, Tadeja Krošel** in **Branka Andreja Ivanušič** pa s srebrnim. K zgodovini sodi tudi tekmovanje za priznanje dr. Pavla Turnerja, kjer so **David Beloglavec, Tomaž Kramer** in **Matic Traper** dosegli srebrno priznanje. Tekmovanje za Cankarjevo priznanje pritegne iz leta v leto več učencev. Letos se je za bronasto priznanje potegovalo 14 učencev, doseglo pa ga je šest učenek. Vseslovenskega tekmovanja so se udeležile štiri učenke in tri so osvojile zlati priznanje. **Mateja Vek, Branka Andreja Ivanušič** in **Manuela Dajnko; Tadeja Krošel** pa srebrno.

Vsako leto se udeležujemo tudi medobčinskega knjižnega kviza. Letos smo v knjigah popotovali po svetu. **Borut Novak, Aleksandra Rožman** in **Luka Škvorc** so pristali na 4. mestu. Na tem kvizu so sodelovale tudi tri učenke 3. razreda. Ob literaturi, ki so jo morali vsi prebrati, so gotovo pridobili veliko znanja in izkušenj.

Tudi na dveh EKO kvizih smo bili prisotni in uspešni, saj sta se na državni ravni pomerila **David Beloglavec** in **Patricija Mušič**.

Najmlajši so tekmovali v Cici veseli šoli. Kar 129 učencev je tekmovalo in prejelo priznanja.

V ZNANJU JE MOČ

Turistični krožek ima na naši šoli že kar nekajletno tradicijo. Letos so nas na področnem in državnem tekmovanju zastopali: **Tina Rakuš, Mirjana Kmetec, Aleksandra Majar, Maša Rodošek, Aleš Ban, Nino Merc, Jernej Simonič, Barbara Chomicki in Mateja Vek.** Na obeh tekmovanjih so dosegli srebrna priznanja.

Vsako leto sodelujemo na različnih literarnih smo bili najuspešnejši na literarnem natečaju Evropa v šoli, **Sare in Barbare Trafela** ocenjena z najvišjo oceno ter bila državni izbor. Na literarno-likovnem natečaju Naravne in med nagrajenci znašli **Urban Kramer, Urška Ostroško, Gregor Bedrač in Patricija Šprah, Anja Mohorko in Urban Kramer** je bil odličen tudi na državnem izboru.

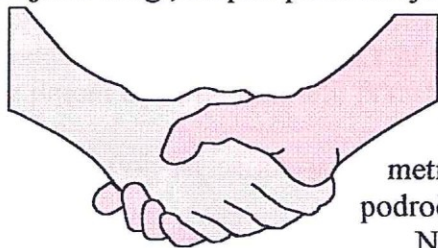
natečajih. Letos kjer sta bila spisa poslana tudi na druge nesreče so se **Igor Cafuta, Patricija Mušič.**

Vesela šola pritegne vsako leto veliko osnovnošolcev. Iz naše šole so se na državno tekmovanje uvrstili **Jure Horvat, Andraž Šilak, Jaki Burg, Barbara Čeh, Luka Škvorc, Tina Rakuš, Manuela Dajko, Tadeja Krošel in Branka Andreja Ivanušič.** **Tina Rakuš** je dosegla zlato priznanje in naziv državne prvakinja. Likovniki so iz leta v leto aktivnejši, saj skorajda ni natečaja, na katerem ne bi sodelovali in bili seveda tudi nagrajeni. Med nagrajence so se letos zapisali **Aleksandra Nahberger, Dušan Svenšek, Igor Cafuta, Alen Štrucl in Mojca Viličnjak.**

Učenci naše šole že 39 let tekmujejo tudi za Ingoličevo bralno značko. Letos smo jih podelili kar 210, šestnajstim učencem pa izočili spominsko priznanje za zvestobo bralni znački vseh osem let ter naziv zlati bralec.

Tudi pri angleškem jeziku smo pridno brali. Štirideset učencev je doseglo bralno značko. Na tekmovanju mladih tehnikov nikoli ne manjka učencev naše šole. Pri izdelovanju zmajev je **Igor Cafuta** zasedel prvo mesto, **Erik Forstnerič** pa tretje. **Matic Traper** je bil na tekmovanju z raketami prvi, **Rok Kozel** drugi, **Alen Štrucl** pa četrti. **Jure Horvat in Andraž Šilak** sta zmagala pri izdelovanju makete. Tudi učenci nižje stopnje se preizkušajo na področju logike in se tako urijo v logičnem reševanju nalog.

V prometnem krožku so letošnje šolsko leto sodelovali učenci: **David Beloglavec, Niko Vogrinec, Simon Božičko in Mihael Hrzenjak.** Udeležili so se regijskega tekmovanja v Gorišnici in zasedli peto mesto. Učenci se sproščamo in pridobivamo nova znanja tudi na področju računalništva. Na regijskem tekmovanju sta **Simon Božičko in Dušan Fridl** osvojila srebrni priznanji. Med najbolj priljubljenimi dejavnostmi na šoli je gotovo ples. Plešejo učenke nižje in višje stopnje, ki pa se zaenkrat še ne merijo na tekmovanjih, ampak popestrijo šolske in krajevne prireditve. Tudi gledališka dejavnost nam ni tuja. Kar 24 učencev je vključenih vanjo. Ob koncu šolskega leta se že veselimo njihove predstave. Zdrav duh v zdravem telesu je še vedno naš motto. Najraje imamo atletiko, košarko, nogomet, rokomet in odbojko. V odbojki so naša dekleta zasedla tretje mesto, na tekmovanju v krosu je bil **Denis Dajko** drugi, ekipno pa so fantje pristali na tretjem mestu. **Matej Krušič in Lea Murko** sta

tako dobro suvala kroglo, da sta pristala na prvem mestu na tekmovanju za atletski pokal. **Joži Emeršič** je na istem tekmovanju dosegel prvo mesto v mnogoboju. **Denis Dajko** je na tem tekmovanju teklen na 1000 in 600 metrov in pristal na drugem mestu. Na smučanju smo si na področnem tekmovanju prismočali tretje mesto.

Na vse, kar smo zapisali, smo zelo ponosni. Zavedamo se, da ni najpomembnejše zmagati. Pomembne so izkušnje in novo znanje, ki ga pridobivamo in se tako bogatimo za življenje.

Po zapiskih povzela Tanja Potočnik.

MALI USTVARJALCI**JAZ SEM JOGURT**

Sem v trgovini na blagajni. Imela sem se lepo. Prišla je Maja in me vzela s police. Odnese me je na blagajno. Vzela me je z blagajne in odnesla domov. Doma me je odnesla v hladilnik. V hladilniku me je pustila en dan. Vzela me je iz hladilnika in pojedla, pločevinko pa vrgla v koš za smeti.

Sabina ŠKVORC, 2. b/8

MOJI ZOBJE

Moji zobje so beli, močni, veseli in veliki. Vsak dan trdo delajo, saj grizejo. Radi imajo zobno pasto, zobno ščetko, sadje in zelenjavo. Ne marajo čokolade, bonbonov, sladoleda, čokoladnih palčk, čipsa

...

Najbolj so veseli, ko so umiti. Vroče si želijo, da bi bili vsak dan čisti.

Gregor JANC, 2. b/9

**NA AVTOBUSNI IN
ŽELEZNIŠKI POSTAJI**

V ponedeljek, 10.5., smo se odpeljali v mesto Ptuj. Ko smo prišli na Ptuj, smo si ogledali avtobusno postajo. Tam smo videli perone. Na avtobusni postaji smo videli še trgovine in trafiko. V njej prodajajo bejblejde, sok, revije in sladkarije. Potem smo odšli na železniško postajo. Videli smo Citadelo, to je vlak. Tudi tovorni vlak smo videli. Na železniški postaji smo videli še gostilno, čakalnico in blagajno. Videli smo tudi vlakovnega odpravnika. Imeli smo se lepo.

Barbara KROŠEL, 2. b/8

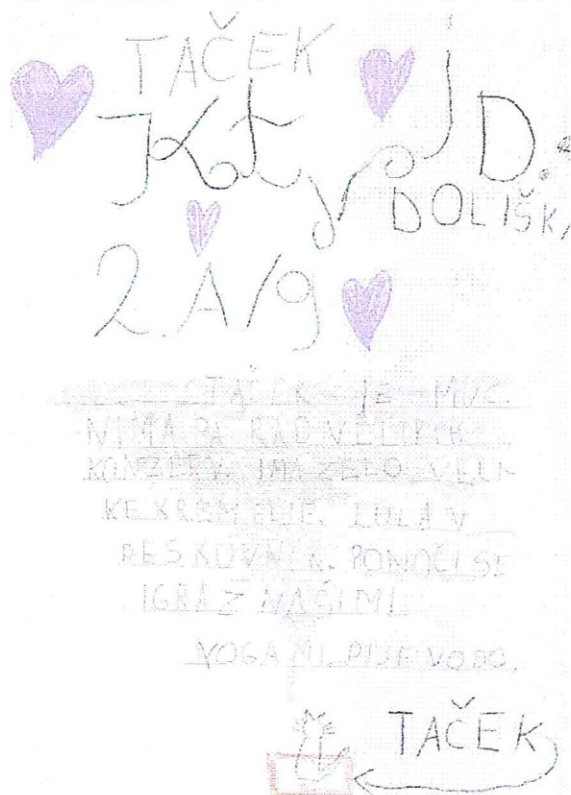
BILA SEM OBLAK

Nekega mrzlega dne smo oblaki skoraj zmrznili. Tedaj se je pokazalo sonce. Nič več ni bilo mrzlo jutro, ampak toplo. S prijatelji smo odšli na sprehod po nebu. »Zašli smo,« se je oglasil oblak na moji desni strani. Naenkrat smo pod seboj zagledali pesek. Videli smo tudi hiše iz slame. Takoj smo vedeli, da moramo spustiti dež. Ko smo se izpraznili, smo poiskali pravo pot domov. Vsi smo bili zadovoljni, da smo lahko nekomu pomagali.

Valentina MUŠIČ, 3. b/8

MALI USTVARJALCI

NADLEŽNA MUHA

Muha nadležna po mizi hodila
in se kosilu čudila.
Kdo skuhal je to,
ki diši tako?

Vse poskusiti je hotela
in že mlada gospodinja je prihitela.
Muho nadležno nagnala,
da komaj so krila ji cela ostala.

A muha nadležna
ni popustila
in se nazaj na mizo je vrnila.

Julija VILIČNJAK, 3. b/8

PAPAGAJ RIKI

Mojemu papagaju je ime Riki. Riki je skobčevka in je samec. V naravi živijo skobčevke v velikih jatah v Avstraliji. Pri nas imamo skobčevke v stanovanjih, ker v naravi ne bi preživele. Riki je star 2 leti. Skobčevka lahko živi do 8 let.

Je sive, črne in bele barve in ima dve modri lisi. Ker je samec, ima tako imenovano čelo modro obarvano. Ima ukrivljen kljun. Velik je približno 9 cm in tehta nekaj gramov. Riki je semena, sadje in zelenjavo, včasih poskusi tudi kaj drugega.

Na vejici zunaj kletke se igra in čisti, v kletki je in spi. Rad ima ljubkovanje, ne mara pa božanja. Rikija imam najrajši na svetu.

Urška OSTROŠKO, 3. a/8

PO TEKMI SMO VSI PRIJATELJI

Nekega dne smo v šoli imele tekmo v odbojki. Najprej smo mislile, da smo boljše in jih bomo premagale. Ko se je tekma začela, ni bilo tako lahko. Prvi polčas smo vodile me, v drugem pa se je vse spremenilo. Ko je bilo tekme konec, je bil znan zmagovalec. To nismo bile me, ampak nasprotna ekipa. Vse moje sotekmovalke so bile zelo žalostne, tudi jaz. Žalostnega obraza smo se vrstile domov. Nekaj dni po odbojarski tekmi je prispelo pismo, v katerem je pisalo: »Ne smete biti žalostne, zadnjič smo zmagale me, drugič boste mogoče ve. To sploh ni pomembno. Me si le želimo, da bi bile dobre prijateljice.«

Podpisane so bile naše nasprotnice. Nas je postalo sram. Spoznale smo, da je vseeno, katera ekipa zmagaja. Pomembno je, da se družimo, zabavamo in smo dobre prijateljice.

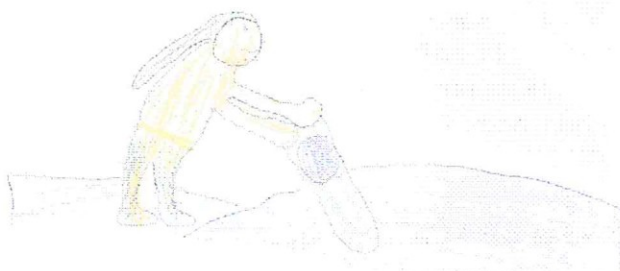
Eva SEDLAŠEK, 3. a/8

MALI USTVARJALCI**MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA**

Moji najljubši punčki je ime Jade. Dobila sem jo za odličen uspeh v tretjem razredu. Z njo se igram zlasti v soboto in nedeljo, ko imam čas. Imam jo rada in mi je tudi najbolj všeč. Povem ji svoje skrivnosti, ker jih nikomur ne izda. Do zdaj sem jo vsako leto vzela s sabo na morje. Tam sem ji lahko posvetila več časa. Zdaj se ji ne posvečam dovolj, ker sta šola in glasbena šola na prvem mestu. Velikokrat jo preoblačim in češem, dodajam ji tudi modne dodatke, kot so uhani, zapestnice ... Ko sem žalostna, se igram z njo in slaba volja hitro mine.

Vsi, ki so jo videli, mi jo zavidajo. Lepo je imeti takšno igračo, ki ti prežene žalost. Rada jo imam in ne bi je rada izgubila.

Nastja HABJANIČ, 4. b/8

BILA SEM PRI ZOBOZDRAVNIKU

Bilo je nekega dne, ko sem morala k zobozdravniku.

Tisti dan me je bilo zelo strah. Komaj sem čakala, da bo tega dne konec. V čakalnici sem čakala eno uro. Ko sem pa le bila na vrsti, sem sedla na velik stol. Zobozdravnica mi je povedala, da me ne bo bolelo. Zob, ki me je bolet, mi je namazala z nekim zdravilom. Vzela je injekcijo in me pičila v nebo. Joj, kako je bolelo, najrajši bi jo tisti trenutek ugriznila v prst. Potem pa mi je ta zob zobozdravnica izpulila. Rekla mi je, da sem bila zelo pridna, in zato sem dobila kar dve nalepki. Bila sem zelo vesela.

Tega dne, ko sem bila pri zobozdravniku, ne bom nikoli pozabila, čeprav me je zelo bolelo.

Petra BAN, 4. a/8

VODA
MAMA JE ŠLA VRIBNIK
PO VODO. KO JE PRINEŠTA
VODO DOMOV, JE BILA RIBA
V VEDRU. MAMA JE ODNEŠLA
RIBO V RIBNIK.

PTIČJA DRUŽINA (opis slike)

Nekega dne je mama Sabina valila jajca. Čez štiri mesece je imela mladiče. Mama in očka sta bila srečna, ampak imela sta dosti dela. Imela sta sedem mladičev. Ime jim je Tomaž, Uroš, Gregor, Matic, Aljaž, Barbara, Sabina in Tjaša. Mama Sabina in očka nista imela miru. Mladiči so rasli in rasli in so šli v šolo. Ko je bilo konec šole, so šli domov in mami povedali, kako je bilo. Ko so zrasli, so se poročili in so sami imeli otroke.

Aljaž BRLEK, 2. b/8

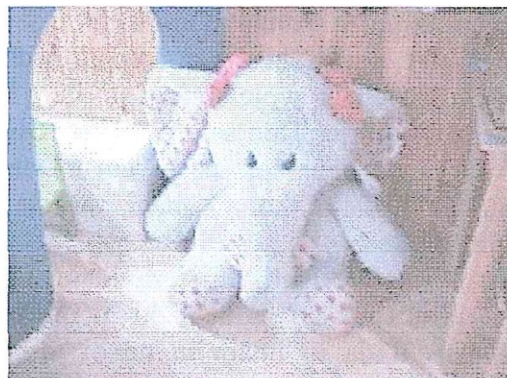
MALI USTVARJALCI

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

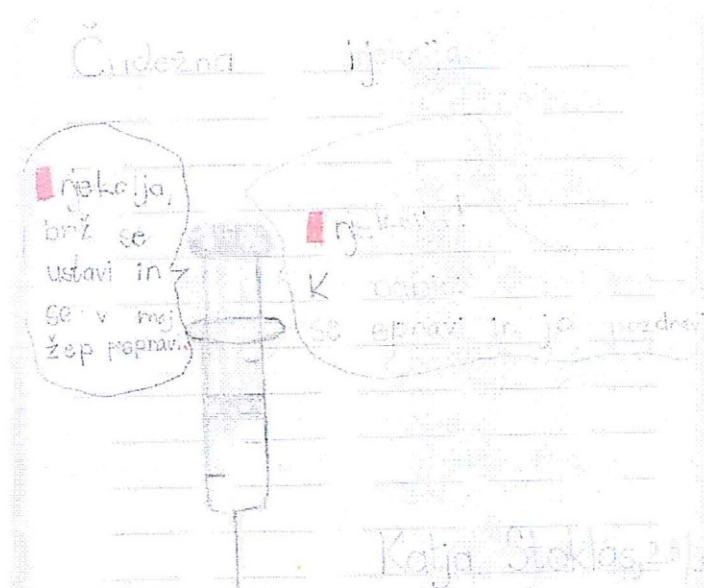
Oris

Kot majhen otrok sem imela zelo rada igrače. Z vsako igračo sem ravnala tako, kot bi bila živa. Nekega dne sta mi oče in mama kupila plišastega slončka. Zelo sem se ga razveselila. Tisti dan ga nisem nikomur dovolila vzeti v naročje. Tako je postal moja najljubša igrača. Bambi sem mu dala ime po risanem junaku. Bambi me je spremljal na obiske, izlete in v trgovine. Zdaj imam slončka na nočni polički in le redkokdaj se še z njim poigram. Še zmeraj pa ga imam tako rada, kot bi bil nov.

Bambija bom še vedno hranila na svoji nočni polički, mu pripovedovala zgodbe ter mu govorila, da ga imam zelo rada.

Patricija BRAČIČ, 4. a/8

POMLADNA HVALNICA

Hvalnico pojem pomladi,
ki jo imamo vsi radi.
Lepi tulipan se smeje
iz zelenkaste odeje.

Soncu zahvaljujem se,
ker vsak dan greje me.
Vrabc, ščinkavec, sinice
šli so jest ostanke pice.

Breza vitko je drevo,
veter pihlja skoz njo lepo.
Bukev za hribom se smeje
v hrastove dolge veje.

Luka ŠKVORC, 5. a/8

MALI USTVARJALCI

HIŠA NA GRIČU

Tam na griču,
prelepem doliču,
stoji hiša,

ki misli, da je grda hiša.

Misli, da je nihče ne mara,

misli, da je zanikrna in stara.

Ko nikogar ni doma,

je jezna in loputa z vrati,

prevrača mize in stole

pa omare in celo klopi,

da kar po zraku od njih frči.

Ko spet so vsi doma,

hiša nič več ne nori,

zdaj se veseli in mirno, tiho stoji.

Ko v hiši se prične zabava,

hiša rada se z ljudmi zabava.

Hitro pa je čas za spanje,

takrat se hiša zares umiri

in lepo, mirno, tiho zaspi.

Dorotej HORVAT, 4. b/8

NEVIHTNI »PREBLISKI«

Zakaj grmi?

- ☐ Ker oblaki vozijo formulo,
- ☐ ker se oblaki zaletavajo,
- ☐ ker so se oblaki stepli,
- ☐ ker oblaki igrajo nogomet,
- ☐ ker so oblaki pripravili boksarsko tekmovanje,
- ☐ ker so oblaki imeli hudo prometno nesrečo,
- ☐ ker ne znamo pospraviti,
- ☐ ker smo poredni,
- ☐ ker ne znamo moliti,
- ☐ ker se bratje tepejo,
- ☐ ker se je Bogecu prevrnila omara,
- ☐ ker je Jezus spustil golobčka.

Zakaj se bliska?

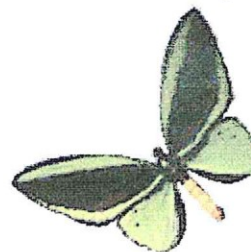
- ☐ Ker se je angelom pokvarila televizija,
- ☐ ker je v nebesih norišnica,
- ☐ ker nas Bogec slika,
- ☐ ker angelčki nagajajo Bogecu.

Učenci 2. a/8

MALI USTVARJALCI

METULJ

Metulj po travi skače,
oblečene ima pisane hlače.
Z žabami se poigra,
po lužah vesel čofota.
Sreča čebelo in
jo pogleda debelo.
Vstran jo napodi,
da se kar kadi.

Aleš HABJANIČ in Marko JAZBEC, 2. a/8

RANJENO SRCE

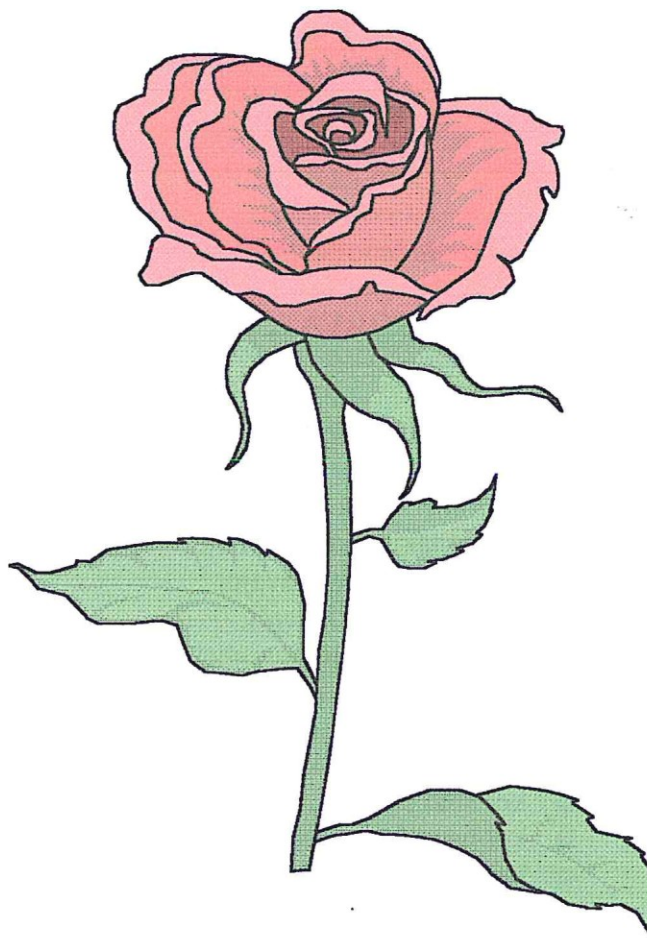
Prišel je tisti čas,
ko rekel si adijo,
ranil mi srce,
še sam ne veš, kako.

Zakaj lagal si mi,
ranil mi srce,
zakaj si rekel mi,
da ljubiš me?

Zdaj odšel si k njej,
k njej v objem,
jaz pa le sedim in čakam,
da vrneš se k meni.

Še vedno ljubim te,
čeprav si ranil me
in ne vem,
kako naj pozabim te.

Špela KIRBIŠ, 7. b/8

ZALJUBLJENA

Bil je sončen dan,
ko videla sem te,
Sedel si v parku
in se mi smejal.
Stopil si do mene in mi rekel:
»HAJ, KAKO SI KAJ?«

Vso si zmešal me, ko rekel si mi:
»Že dolgo čakam te,
ZAKAJ PRIŠLA SI ŠELE ZDAJ?«

Špela KIRBIŠ, 7. b/8

MALI USTVARJALCI**PORODI SE TI MISEL**

Porodi se ti misel,
te odnese tja v širjave,
tja v daljave
brez meja.

Te osonči z žarkom
sreče, ki se ti
smehlja.

V sebi se misel
zapleta
sem in tja,
preži po ovinkih,
prepleza gore,
same sebi podobne
neskončnosti!

Patricija MUŠIČ, 8. a/8

TRI STVARI

Ko obrneš se in zazreš v nebo – je res samo nebo?
Ko zgubljen si in sam tavaš okrog – si res sam?
Ko ne razumeš ljudi, kaj ti hočejo povedati – ampak
samo ljudi?

Takrat je dobro, da se spomniš treh stvari:

- veselje je brez konca in začetka,
- na svetu živi 6 milijard ljudi,
- ampak človek si tudi TI!

Patricija MUŠIČ, 8. a/8

REZULTAT JE IN NI POMEMBEN

Vsi boljši športniki tekmujejo. Eni na šolskih, drugi na občinskih, spet drugi na državnih in evropskih in nazadnje še na svetovnih tekmovanjih.

Skratka, tekmovanj je več vrst. Tekmujejo lahko v nogometu, teku in še in še. Na vseh tekmah se pojavljajo rezultati. Rezultate lahko štejemo s časom, z goli, s koši itd. Nekaterim so rezultati pomembni, nekaterim tudi ne. Če si pravi športnik, ti rezultati ne bi smeli biti preveč pomembni, saj je šport namenjen predvsem sprostitvi, razgibanju, boljšemu počutju in še čemu.

Če bi ljudi, predvsem športnike, šport pritegnil samo zaradi končnih rezultatov, bi na koncu vsake tekme vladal prepir.

Vseeno pa so rezultati pomembni, saj z njihovo pomočjo lahko izberemo skupino, ki bo tekmovala v naslednji tekmi, ali proglasimo najboljše športnike, podelimo medalje, pokale, priznanja. S pomočjo rezultatov lahko tudi hitro ugotovimo, kako dobri smo že ali če smo se premalo potrudili, koliko so drugi boljši ali slabši od nas in kaj moramo še narediti, da se lahko z njimi enakovredno kosamo.

Tekmujemo pa lahko tudi sami s seboj, kar je za razvoj vsakega posameznika zelo pomembno in ponuja posebno zadovoljstvo, sploh če ugotovimo, da smo v neki panogi vedno bolj uspešni. Sama zase lahko priznam, da pri vsaki igri gledam tudi na končni rezultat. Pri tekmah tudi navijam za tiste, ki so mi najbolj blizu.

Sara TRAFELA, 5. a

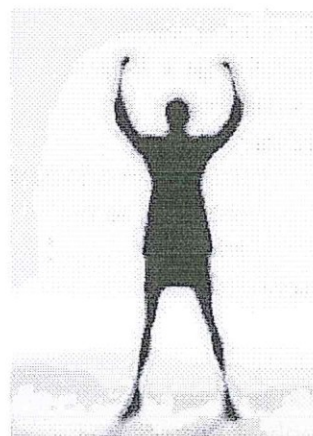
MALI USTVARJALCI

NA ZMAGOVALNIH STOPNIČKAH

Vsakdo v življenju hrepeni po tem, da bi bil uspešen, sprejet, ljubljen. Nekateri pa si želijo, da bi spoznali nove ljudi, nove kraje ..., da bi napisali kakšno preprosto zgodbo; resnično ali pa izmišljeno.

Tukaj je ena čisto moja.

Jana je živela v revni družini. Njena starša sta bila alkoholika. Mama Jani včasih sploh ni skuhala kosila, zato si je morala hrano poiskati sama ali pa je bila lačna. Starša, ki sta ves denar zapravila v gostilnah, za Jano nista kupila obleke in šolskih potrebščin, ampak si je sama kupila šolske potrebščine, za obleko pa ji je zmanjkalo denarja. V šolo je tako pogosto hodila raztrgana.

Sošolci so se iz nje norčevali in jo obkladali z raznimi zaničljivimi vzdevki. To je Jano bolelo. V šoli je bila vedno tista, ki so jo imeli za manjvredno, pa tudi učiteljem ni bila preveč pri srcu. Večkrat se je igrala v parku na peskovniku sama, ker se nihče ni hotel igrati z njo. Pogosto se je igrala, da je odlična skakalka v skoku v daljino.

Ko je nekega jutra, preden je šla v šolo, vadila skok v daljino, so mimo prišle nekatere njene sošolke in se začele iz nje norčevati, zakaj se sploh to igra, ko ji tako nikoli ne bo uspelo postati odlična skakalka v daljino. Jano je to sicer malo prizadelo, vendar je skakala naprej.

Ko je tako vadila že dober mesec, je v njihovo mesto prišel gospod Cene, ki je iskal deklico, da bi pri njem trenirala skok v daljino. Nekega dne je Jana spet trenirala in gospod Cene jo je povabil na rob peskovnika ter jo vprašal, če bi hotela trenirati pri njem.

Rekla je, da ne more, ker doma nimajo denarja za opremo in treninge. Gospod Cene ji je obljubil, da bo on poskrbel za to, le starši bi še morali privoliti. Jana je povedala gospodu Cenetu, da sta starša alkoholika in da ju ne skrbi, kam gre, kaj počne. Do staršev sta vseeno stopila in dovoljenje tudi dobila.

Jana je torej vsak dan po pouku hodila na trening. Šlo ji je odlično. Njen trener je poskrbel za vso opremo in za treninge. Ko je tako pridno trenirala že kakšno leto, ji je trener povedal, da osnovna šola, ki jo je deklica obiskovala, prireja športno tekmovanje. Ena od tekmovalnih disciplin je bila tudi skok v daljino. Obljubil ji je, da ji bo omogočil še pomembnejša tekmovanja, če bo uspešno skakala na šolskem.

V razredu so morali določiti za vsako tekmovalno disciplino po enega učenca. Ko so prišli do skoka v daljino, so se nekatere deklice posmehljivo obrnile k njej in rekle, da naj kar ona tekmuje za njihov razred, da ne bo zaman kar naprej skakala po peskovniku. Tako se je tudi zgodilo.

Čez dva dni je bilo tekmovanje. Nastopil je trenutek, ko se je pognala v tek, skočila in premagala vso konkurenco v dekliških vrstah. Potem so želeli, da tekmuje z najboljšim fantom. Najprej je skočil fant. Skok ni bil slab. Sošolci so videli Janin začuden izraz na obrazu in vedeli, da to pomeni, da je zelo dobro skočil. Prvi trenutek se je hotela vdati in prepustiti zmago fantu. Ko je zagledala trenerjev razočarani obraz, je skočila, kolikor dobro je znala. Prekosila je samo sebe. To je bil njen najdaljši skok do tistega dne. Sošolci so jo z občudovanjem gledali. Njen skok je bil res mojstrski. Zmagala je! Kako vesela je bila svoje prve zlate medalje, si lahko le mislimo.

MALI USTVARJALCI

Tisti dan je polizala svoj prvi sladoled. Kupil ji ga je njen trener, ki bil zelo vesel njene zmage. Izpolnil pa je tudi svojo obljubo in jo prijavil na občinsko tekmovanje.

Od tistega dne je Jana še bolj pridno vadila. Občinsko tekmovanje se je hitro bližalo. Nanj je šla v spremstvu trenerja. Starša se za njeno delo še vedno nista zanimala. Tudi od tu je odnesla zlato odličje. Ljudje so stikali glave in se čudili, kako je mogoče, da je lahko Jana tako uspešna.

Potem je sledilo regijsko tekmovanje. Tudi tu se ni nič slabše odrezala. Po končanem tekmovanju so jo obstopili novinarji in jo zasuli z vprašanji. Jana jim ni veliko povedala. Zelo si je namreč želela, da bi bila ob njej njena starša in se z njo veselila. Vedela je, da bo reševanje njenih staršev iz objema alkohola veliko težje delo kakor tekmovanje. Toda Jana je imela trdno voljo. Obljubila si je, da bo poskušala premagati tudi to oviro.

Po tem tekmovanju je imela vse možnosti, da se pomeri z najboljšimi na državni ravni. In to se je tudi zgodilo. Sodnik, ki je stal ob progi za skok v daljino in predstavljal tekmovalce, je končno zaklical v mikrofon Janino ime in njen priimek. Jana je stopila za startno črto. Piščalka v sodnikovih ustih je zapiskala. Jana je stekla, se odgnala in skočila. Pristala je v mehki mivki. Zmerili so dolžino skoka. Sodnik je v mikrofon rekel, da je Jana osvojila prvo mesto.

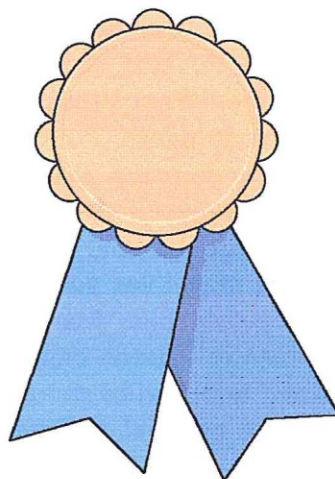
To podelitev sta spremljala tudi njena starša. Sosedje ju namreč niso pustili pri miru. Hočeš nočeš sta morala z njimi gledati televizijo, ki je prenašala tekmovanje. Ko so Jani obesili okrog vratu zlato medaljo, se je v njunih srcih nekaj premaknilo. Začutila sta, da ne delata prav, ker nista z njo, ker je ne podpirata. Od tistega dne sta se iskreno trudila premagati svojo odvisnost in zaživeti dostojno življenje. To je bilo za Jano najlepše zlato odličje, ki ji ga je prineslo njeno mlado življenje.

Še naprej pa je pridno vadila skoke, veliko tekala pa tudi na učenje ni pozabila. V šoli se iz nje ni nihče več norčeval, celo prijatelje je dobila. Nič več ni bila grdi raček.

Jana bi bila najbrž zelo uspešna tudi na evropskih in svetovnih tekmovanjih, toda tu se moja zgodba žal konča.

Razmišljam. Lepo bi bilo, če bi življenje pogosto pisalo zgodbe, ki bi se tako končale, kot se konča moja – srečno.

Barbara Trafela, 7. a/9

Spisa, ki sta ju pod mentorstvom ge. K. Cafuta in ge. T. Potočnik napisali naši osnovnošolki Sara in Barbara Trafela, sta bila nagrajena na natečaju Evropa v šoli.

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU**KAJ MI POMENI ŠPORT**

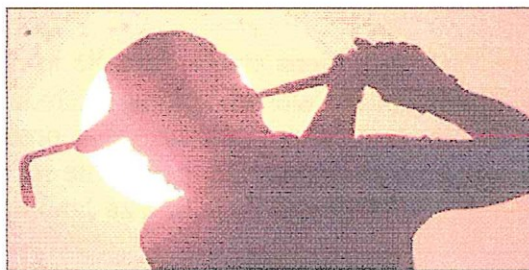
Človek je prišel na svet zato, da se giblje. Hoja do bližnje šole bi bila premalo za zdrav način življenja. Zato se mladi vse več odločajo za številne športne aktivnosti. Nekateri se s športom ukvarjajo le za sprostitev, drugi pa bolj intenzivno. Življenje intenzivnega športnika ni s cvetjem posuto. V šport mora vložiti veliko truda, nekateri se celo odločijo za poklicnega športnika. Ti dosegajo dobre rezultate. Pripravljeni so posvetiti vse življenje športni karieri. Veliko morajo trenirati, ne smejo se zasedeti pred televizijo, uživati morajo pravo hrano, ki jim da potrebne vitamine in moč.

Za športne aktivnosti ni nikoli prepozno. Nekateri se z njimi začnejo ukvarjati šele v zrelih letih. Ti morajo biti pazljivi, da si ne izberejo preveč ekstremnega športa, ker se lahko resno poškodujejo. Življenje s športom je zdravo in prijetno.

Vida BOŽIČKO,

5. a

SPOZNALA SEM ŠPORTNIKA RK CELJE

Začelo se je leto 2000. Takrat sem začela gledati vse rokometne tekme. Najbolj sem bila navdušena nad igralcem, in to Renatom Vugrincem. Je med najboljšimi igralci njihovega kluba. Kaj vem o njem? Vem, da ima sestro, da je poročen in da živi z ženo v Celju. Bližal se je dan, ko je Renato prišel na našo šolo. Vsi učenci smo ga bili veseli. Zbrali smo se v telovadnici. Ob njegovem prihodu je bila telovadnica že polna. Najprej smo si ogledali nekaj odlomkov tekem, kjer je on dajal gole. Povedal nam je, da je treniral rokomet na Ptuj v gimnaziji. Prej je živel blizu nas, v Dravinjskem Vrhu. Tam je preživel del svojega življenja. Nato se je preselil v Celje in tam živi še danes. Povedal nam je tudi, da je začel trenirati rokomet že v osnovni šoli. Ob koncu je še prišel naš župan. Izročil mu je darilo ter se mu zahvalil za obisk. Nekateri učenci so takrat vzeli v roke fotoaparate in ga začeli fotografirati. Tisti, ki smo že imeli njegove fotografije, pa smo ga obkrožili in ga prosili za avtogram. Tesno smo ga obkrožili, da se skoraj ni mogel več podpisovati na fotografije. Pospremili smo

ga do avtomobila. Marsikdo ga je še kaj vprašal in Renato Vugrinec je vljudno odgovarjal. Medtem so se nam pridružili še drugi ljudje, ki bi ga radi spoznali. Čez nekaj časa je sedel v avto in se odpeljal. Nekateri smo tekli za njim in mu mahali v pozdrav.

Ta dan je bil čudovit! Še dolgo se ga bomo spominjali, saj ni vsak dan tak, da bi nas obiskal naš športnik Renato Vugrinec.

Maruša TOPOLOVEC, 5. b

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

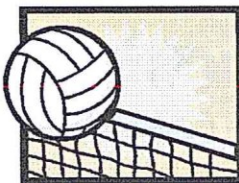
RENATO PRI NAS

Petek, ko nas je obiskal Renato Vugrinec, vrhunski rokometas, je bil za nas, uence, poseben dan. Njegovega prihoda smo se zelo veselili. Za nekatere uence je Renato vzornik, drugi ga obudujemo zaradi njegovih odličnih rokometnih tekem, a za vse je izreden olovek, ki je vreden obudovanja.

Renato je obljubil, da pride ob dvanajsti uri. Uenci smo se pripravili na njegov prihod. Nekateri z listki ali slikami za podpise, drugi pa z vprašanji, ki so jih kasneje zastavili gostu. Ko je Renato vstopil v telovadnico, je vse zavrešalo. Napočil je čas, ko smo ga

končno videli »v živo«. Ker ni imel veliko časa, smo takoj začeli s pogovorom. Najprej smo ga seveda pozdravili na svoj način. Na platnu smo prikazali nekaj utrinkov njegovih zmagovalnih rokometnih predstav na evropskem prvenstvu in tudi v dresu RK Celje Pivovarna Laško. Po izrazu na njegovem obrazu smo videli, da so mu bili utrinki všeč. Pozdravil ga je tudi župan, ki mu je izročil simbolično darilo občine Videm, in sicer knjigo Vseved, z namenom, da bo lahko v ključnih trenutkih svoje kariere poiskal nasvet tudi v knjigi. Po pozdravu župana je napočil naš čas. Zastavili smo mu vprašanja, ki so bila povezana z njegovo kariero, kako in kje trenerji, kam se »seli« v naslednji sezoni, odgovarjal na vprašanja. Izvedeli smo je tudi, s kom se največ družijo v prostem odgovor, da kar z vsemi soigralci v klubu, bi že moral nekoga izpostaviti, je to Uroš tekkel. Nikakor ni bilo konca našim vprašanjem, a časa ni bilo več veliko, če smo hoteli dobiti še Renatov avtogram. Pozdravila ga je tudi ravnateljica Marija Šmigoc, ki mu je zaželela še veliko športnih uspehov in izrazila željo, da bi tudi kdo od uencev sledil njegovi športni poti. Spomnila se je tudi tega, da je Renato del otroštva preživel v naših krajih, in sicer v Dravinjskem Vrhju. Tudi sam je rekel, da ima lepe spomine na svoj rojstni kraj, čeprav danes živi v Celju in pride redko na obisk k svojim staršem. Naslednjo sezono bo imel še manj časa za obiske, saj se seli v Nemčijo, kjer bo zaigral v novem klubu. Ob koncu njegovega obiska smo vsi čakali na njegov podpis. Rad nam je ustregel. Pri podpisovanju se je pošteno namučil. Podpisoval se je na karkoli. Tako na liste kot na majice, roke, hlače ... Pred slovesom smo izkoristili še nekaj trenutkov za fotografiranje. Odi je moral nekaj pred eno uro, saj ga je čakal obisk pri zobozdravniku. Pošalili smo se, če ga je kaj strah, vendar je odvrnil, da ga ni. Vsi smo mu pomahali v slovo, ko se je odpeljal.

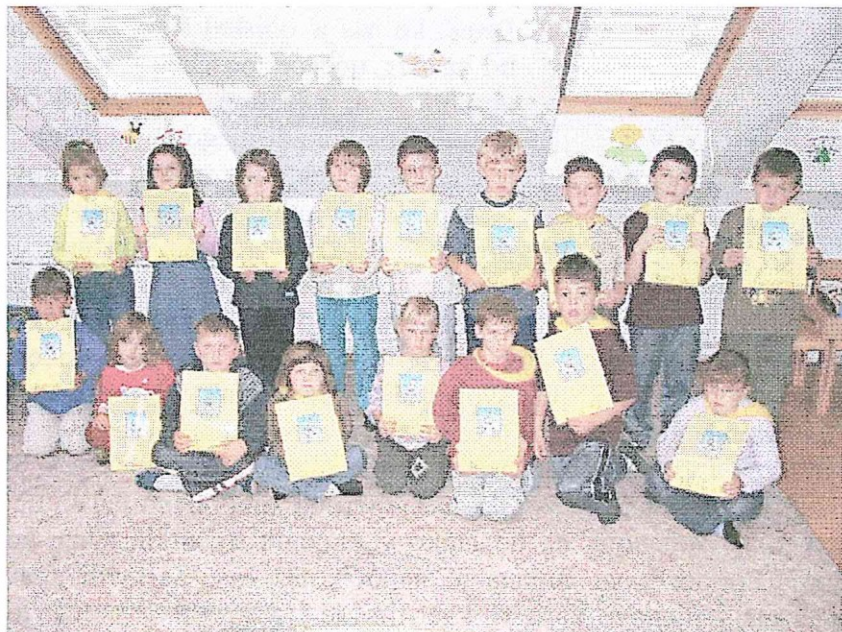
je začel, kdo so bili njegovi ... Renato nam je z veseljem veliko novega. Zanimalo nas časa. Presenetil nas je pa tudi v reprezentanci, če pa Zorman. Čas nam je hitro

Naši vtisi po odhodu so bili podobni. Tega dogodka ne bo nihče pozabil. Renata Vugrinca smo si zapomnili kot skromnega in prijaznega oloveka kljub slavi, katere je deležen. Zdaj bomo še raje spremljali rokometne tekme in navijali za zmago Renatovega kluba ali reprezentance.

Mateja VEK, 8. a

← Bodoči Vugiji

BEREM, BEREŠ, BERE ... VSI BEREMO**Z BRANJEM JE LAŽJE**

Prvošolčki

Besede v naslovu je zapisala ga. Liljana Klemenčič, pravljíčarka ptujske mladinske knjižnice. Obiskala nas je na zaključni prireditvi in podelitvi bralnih značk v mesecu maju. Druženje z go. Liljano je bilo nepozabno. Kar trikrat se je v tistem dnevu srečala z značkarji različnih stopenj. S svojimi nastopi nas je še spodbudila k branju. V kroniko je zapisala: »Četudi se zdi bralna značka nekoliko staromodna, je izjemno pomembna reč. Svet, kakršen je, lahko le bralci in knjigoljubi preživijo in razživijo.«

Za bralno značko so se navdušili pred dvema letoma tudi delavci šole. Letos smo priznanja za osvojeno bralno značko podelili kar devetnajstim delavcem šole. Vsem nagrajencem čestitam.

Mentorica Tanja Potočnik

Ga. Liljana Klemenčič, pravljíčarka ptujske mladinske knjižnice

MALO ZA ŠALO, MALO ZARES

LJUBEZENSKI VERZI in SMS-i

Dragi ...!
 Premalo je pismo,
 premalo roman,
 da napišem ti,
 kako te rada imam.
 Ta SMS ni okras,
 ta SMS je dokaz,
 kako nate vedno
 mislim jaz!

Ljubezen je lepa
 Je vzela srce
 Usoda je rekla
 Bo ali ne
 In rekla
 Mu bom
 Ti si edini
 Edini za me!

Ljubezen je sreča,
 je tudi gorje,
 kdor tega ne skusi,
 ničesar ne ve.

BY THE WAY
 BEFORE YOU GO
 I WANT TO SAY
 I LOVE YOU SO!

Če te ljubezen dajala bo,
 potisni glavo v H₂O,
 če se ljubezen ne pomiri,
 skoči v H₂SO₄!!!

Ura je devet,
 mislim nate spet.
 Vsak večer ob istem času
 hrepenim po tvojem glasu.

Ti si mi sorodna duša
 kot puščavi zvesta suša.
 Oporna točka mojega
 življenja si postala,
 do mojega srca prišla si
 in tukaj za vedno boš ostala.

MALO ZA ŠALO, MALO ZARES**LJUBEZENSKI VERZI in SMS-i****SAMO ZATE!**

Ta SMS me stane 21 SIT + DDV + 3 minute pisanja + 40 sekund, ker sem se zmotila, + 7 sekund, da sem ti ga poslala, in ko vse sešteješ ..., samo ne reci, da nič ne MISLIM NATE!

To sporočilo je bilo poslano iz vesolja že pred milijoni let z namenom, da najde najbolj srčkanega človeka. S tem je naša misija končana.

Zbirateljice verzov in SMS-ov: Iris, Iva, Karmen in Martina J., 7. c/8

ŠALJIVI SMS-i

Vedno te opazujem preko satelita. Ne verjameš? Ti povem, kaj trenutno delaš? Bereš moje sporočilo, se smeješ in misliš name! ☺

Vem, da boš zelo razočaran in prizadet, da ne boš našel izhoda ..., ampak BOŽIČEK RES NE OBSTAJA! ☹

SMS-a so prispevale Sonja, Patricija in Barbara, 7. a/8

NAJ NAJ TIPČKI

1. Lado Bizovičar
2. Peter Poles
3. Tomi Meglič
4. Renato Vugrinec
5. Rok Kosmač
6. Peter Januš
7. Aleš Pajovič
8. Boštjan Romih
9. Simon Meglič
10. Matjaž Javšnik

Lestvico pripravile Adrijana, Anja M., Nina, Patricija, 7. b/8

MALO ZA ŠALO, MALO ZARES

SMEH JE POL ZDRAVJA

Lolek in Bolek gresta v 99-nadstropni hotel brez dvigala. Ko se vzpenjata po stopnicah, hoče Lolek Bolku nekaj povedati. Zadihani Bolek mu odgovori, naj prihrani sapo in mu raje pove na vrhu. Ko prispeta na vrh, vpraša Bolek Lolka, kaj mu je hotel povedati. Lolek pove: »Spodaj sva pozabila ključe!«

Gresta dva na izpit. Pokličejo prvega in ga vprašajo:

»Katerega leta so odkrili Ameriko?«

»Leta 1492.«

»Kdo so bili znani znanstveniki?«

»Albert Einstein, Nikola Tesla ...«

»Ali so bili Američani na Luni?«

»Možno je, ni pa dokazano!«

Prvi pride ven, pokličejo drugega, ki pa je medtem prisluškoval in si zapomnil odgovore prvega.

»Kdaj ste se rodili?«

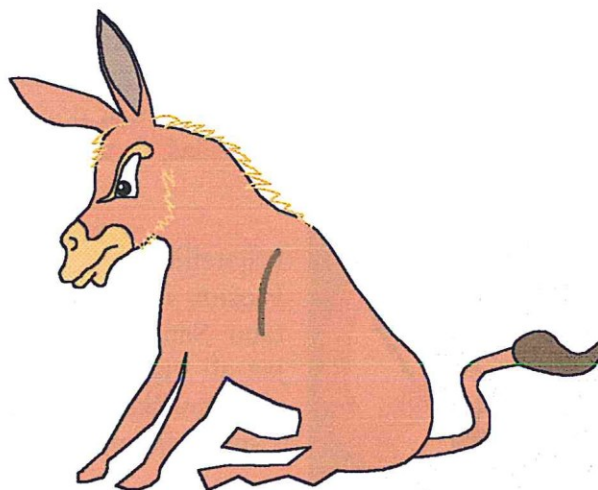
»Leta 1492.«

»Kdo so vaši starši?«

»Albert Einstein, Nikola Tesla ...«

»Kaj ste vi čisto nori?«

»Možno je, ni pa dokazano!«

Po gozdu gresta dva zobotrebca. Srečata ježa. Pa reče prvi drugemu: »Ej, stari, pojdiva na bus!«

Dva okostnjaka se srečata v diskoteki. Eden vlači s sabo nagrobni spomenik, drugi pa ga vpraša, zakaj ga ima s sabo. Ta mu odgovori: »Jaz ne grem nikamor brez osebnih dokumentov!«

Šale zbrali Albina, Martina P., David, Mojca, Vapo in Pečo, 7. a/8

NE KADIMO – ZDRAVO ŽIVIMO

Pisma sedmošolcev osemletkarjev.

Pozdravljen!

Pišem ti zato, ker te imam rada in bi hotela, da prenehaš kaditi, ker s tem škoduješ svojemu zdravju. Zraven tega pa ti moram povedati, da bi se rada poročila s tabo, zato bi si želela, da ne bi dobil kakšne srčne bolezni. Prosim, naredi to za mene! Rada te imam!

Tvoja Martina

Prosim, nehaj kaditi!

Ne bom ti razlagala na dolgo in široko. Če boš še nadaljeval s kajenjem, boš dobil rumene zobe, kar pa ni nič kaj privlačno za dekleta. Zraven tega se lahko močno zastrupiš in dobiš pljučnega raka, postaneš odvisen pa še za vsako najmanjšo težavo ali potrebo si boš prižgal cigareto in s tem počasi ugašal svoje življenje.

XY

Draga Lučka!

Kot vem, se še vedno nisi odvadila kaditi. Ti pa sama veš, da je to škodljivo. Prosim te, nehaj kaditi. Veš, da te imam zelo rad in zato – imej se rada in nehaj. To ni nič dobrega! Ni ti treba kaditi, ker tvoja družba kadi. Raje si poišči boljšo družbo, ki od tebe ne zahteva, da kadiš. Sama se odloči, sama se zavedaš, da to ni nič dobrega zate.

Tvoj Sonček

Prijateljica!

Prosim, nehaj kaditi! Če ne boš, se ne bom nikoli več pogovarjala s tabo. Sama sebi zelo škoduješ. Želim ti le najboljše, zato se odloči: ali jaz ali cigareta. Oprosti, ampak tako pač je. Preberi si, kaj piše na cigaretni škatli: KAJENJE UBIJA!

Tvoja prijateljica

Draga Mateja!

Veš, da si moja prijateljica in da te ne bi rada izgubila. Povedati ti moram, da tvoje početje zelo škoduje tvojemu zdravju, kar že sama veš. Pogledala sem v razno literaturo in ugotovila, da tvoje početje povzroča različne bolezni. Upam, da boš to enkrat ugotovila. Želim ti vse NAJ. Vedno boš moja prijateljica, ne glede na to, kaj počneš in kakšne so posledice. Želim si, da bi po tem pismu ugotovila, kaj je zate najboljše.

Tvoja naj

Pika Krajnc

TEST

ZNAŠ UŽIVATI POČITNIŠKE DNI?

1. Do konca šolskega leta te loči še nekaj dni! O čem premišljuješ med poukom?

- a) Zavzeto poslušam učitelja, sodelujem in si zapisujem.
- b) Ne sodelujem in ne poslušam učitelja, a si zapisujem.
- c) Z mislimi sem že na počitnicah.

2. Česa se najbolj veseliš v času počitnic?

- a) Počitnic na morju s starši.
- b) Tega, da se mi ne bo treba več učiti.
- c) Druženja s prijatelji.

3. Že načrtuješ, kje boš preživel/a počitnice?

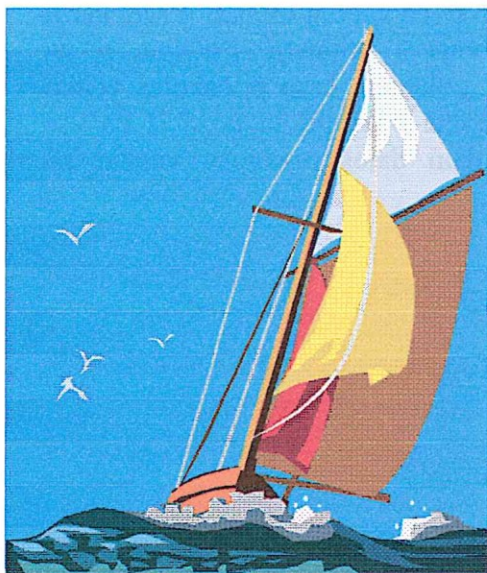
- a) Še ne razmišljam o tem.
- b) Mislim, da vem, kje jih bom preživel/a.
- c) Vse že imam skrbno načrtovano.

4. Kaj je zate poletje?

- a) Čas, ko počivam.
- b) Čas, ko uživam s prijatelji.
- c) Čas, ko doživim veliko novih izkušenj in spoznavam nove prijatelje.

5. Če bi lahko izbral/a kateri koli kraj, kjer bi preživel/a dopust, bi izbral/a:

- a) morje.
- b) tujino.
- c) vseeno mi je, samo da sem s prijatelji.

6. S kom greš na dopust?

- a) S starši.
- b) S starši in najboljšo prijateljico/prijateljem.
- c) Z najboljšo prijateljico/prijateljem.

7. Kaj boš počel/a na dopustu?

- a) Večino časa bom preživel/a s starši.
- b) Spoznaval/a bom nove kraje.
- c) Spoznal/a bom veliko novih prijateljev.

8. S katerim pridevnikom bi lahko opisal/a svoje dosedanje počitnice?

- a) Dolgočasne.
- b) Zanimive.
- c) Neponovljive.

9. Si se že »opremil/a« z novimi kopalkami?

- a) Lanske so še čisto O.K.
- b) Kupil/a sem nove, ker sem stare uničil/a.
- c) Seveda! Saj stare niso več v modi.

TEST

10. Zaradi česa bi lahko bile počitnice še boljše?

- a) Če bi lahko preživel/a več časa doma.
- b) Če bi bil/a več časa s prijatelji.
- c) Če bi spoznal/a več novih ljudi.

REZULTATI TESTA:**Največ odgovorov A:**

Zate so počitnice čas, ko počivaš. Ne obremenjuješ se s tem, kje boš preživel/a dopust. Ne bi škodilo, če poskusiš v počitniškem času tudi uživati in spoznavati nove ljudi. Lepo bi bilo, če bi več časa posvetil/a tudi prijateljem in ne samo staršem. Ne pravim, da se moraš podati v kup novih stvari in izkušenj, malo več življenja pa le lahko pokažeš v poletnih mesecih. Ne bo ti škodilo pa tudi užival/a boš bolj.

Največ odgovorov B:

Z mislimi si že na počitnicah. Zate so počitnice čas sprostitve in dopusta. Čas, ki ga preživljaš s prijatelji in starši, znaš enakomerno razporediti. Počitnice znaš kar najbolje izkoristiti. Odprt/a si za nove stvari. Vedno se z veseljem pridružiš prijateljem, ko se odpravljajo v toplice ali pa v kino. Kar tako nadaljuj. Imel/a boš veliko lepih spominov na počitniške dni.

Največ odgovorov C:

Komaj čakaš počitnice in brezskrbnih dni, ko ti zjutraj ne bo treba zgodaj vstajati. Prvo, kar ti pade na pamet ob besedi počitnice, je zabava in druženje s prijatelji. Počitnic si ne predstavljaš brez prijateljev in spoznavanja novih oseb. V poletnem času pričakuješ veliko zmenkov in novih ljubezni. To je zate čas, ko se popolnoma odklopiš in pozabiš na vse neprespane noči zaradi šole. Novim stvarjem in izkušnjam daješ prednost, vendar ne pretiravaj.

Test sestavila **Mateja VEK**

DR. VSEZNALKA SVETUJE

✉ Imam problem. Ne vem, kako bi ustregel svoji punci. Karkoli naredim, vse je narobe. Z ničimer ni zadovoljna! Kaj punce sploh hočejo?

Aladin

Dragi Aladin. Imaš dve možnosti. Vprašaj punco, kaj bi rada, in potem to naredi. Druga možnost pa je, da si najdeš drugo punco, ki ne bo tako komplicirala in bo zadovoljna s tem, kar boš naredil zanjo.

Lep pozdrav, dr. Vseznalka

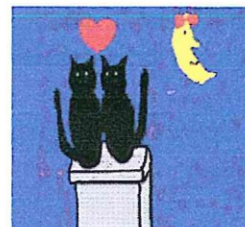

✉ POMAGAJTE! Vsa leta sem bila odlična, letos pa mi ne bo uspelo. Najhuje pa je to, da me zaradi prav dobrega uspeha starša ne bosta pustila na počitnice k sestrični v Novo mesto. Tam imam namreč fanta, ki sem ga spoznala lansko poletje in sva si ves čas dopisovala po e-pošti. Kako naj prepričam starše? KAJ NAJ STORIM?

Obupana

Draga Obupana! Gotovo poznaš pregovor Po toči zvoniti je prepozno. Uspeha torej ne moreš spremeniti, da pa se pred naslednjimi počitnicami izogneš takim zapletom, pa ti že zdaj svetujem, da se od začetka naslednjega šolskega leta začneš pridno učiti in truditi za čim boljši uspeh. Ker preventiva (preprečevanje) letos ni bila učinkovita, pa bo potrebna kurativa (zdravljenje). Predlagam ti, da se skušaš s starši čim bolj odraslo pogovoriti o svojih željah. Razloži jim, da si se zelo trudila in da si zaslužiš vsaj nekaj dni počitnic pri sestrični. Če boš pred tem pospravila celo hišo in še dvorišče, ti bosta morda vseeno dovolila. Pazi le na to, da ne boš omenila fanta, ki ga imaš v Novem mestu. Držim pesti zate!

Dr. Vseznalka

✉ Prosim vas za nasvet, ker imam velike težave. Zaljubila sem se v sošolca, ki me niti ne opazi. Največji problem pa je v tem, da sem osmošolka, naslednje leto pa greva vsak v svojo šolo v drug kraj. Kaj naj naredim?!

Žalostna

Draga Žalostna! Moram ti reči, da nisi izbrala ravno pravega časa za zaljubljanje. Mar se nisi mogla zaljubiti, ko si bila s tem fantom še sošolka? Sicer pa ne skrbi. Najverjetneje boš tudi v šoli, v katero boš jeseni začela hoditi, imela kakšnega sošolca. Izkoristi priložnost! Če pa ne bo šlo in ti bo sedanjí sošolec še vedno všeč, pa čez kakšno leto organiziraj obletnico vate! Veliko sreče!

Dr. Vseznalka

GLASBENA POSLASTICA**♪ KER NE VERJAMEM V TELO, RAD BI TE VIDU V SRCE ... ♪**

Skupina SIDDHARTA je leta 1995 nastala kot kvartet in se s časom in potrebami razširila na šestčlansko zasedbo, ki jo trenutno predstavljajo: Tomi M., Boštjan M., Jani H., Primož B., Tomaž in Cene. Ime SIDDHARTA izhaja iz imena knjige SIDDHARTA, ki jo je napisal Herman Hesse. Leta 1999 so posneli svoj prvi album z naslovom ID. Tega leta pa so posneli tudi svoj prvi videospot za skladbo Pot v X. Leta 2000 so fantje prejeli vrsto glasbenih nagrad, med njimi tudi Zlatega petelina za Rock album.

Že leta 2001 pa so izdali svojo drugo ploščo z naslovom NORD. Takoj so seveda začeli tudi z vseslovensko turnejo. Ko so z njo končali, so pripravili novo ploščo, na kateri so leta 2002 izdali vse najuspešnejše skladbe v obliki remixov.

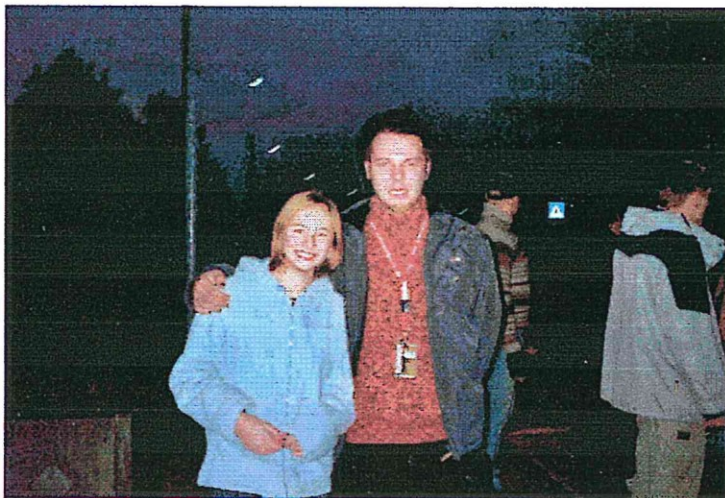
Leta 2003 se je začelo snemanje za njihov najuspešnejši album doslej: Rh-. Izdali so ga avgusta 2003, mesec kasneje pa je izšel še v angleški verziji, za katerega so imeli poseben ovitek - transfuzijsko vrečko. Za pesmi, ki so bile najbolj poslušane, so posneli tudi videospote: Rave, Napoj in T.H.O.R.

Verjetno je bil pomemben dan za člane SIDDHARTE in vse njihove oboževalce, ki jih je kar precej - 13. september, ko so imeli največji rockovski koncert v Sloveniji doslej, saj se je tam zbralo 30.000 ljudi. Po tem koncertu so spet začeli z vseslovensko turnejo, 13. decembra pa so se ustavili tudi na Ptuju. Ta dan je bil moj najsrečnejši v življenju, saj sem se pogovarjala s člani skupine, s Tomijem pa sem se tudi fotografirala.

Na letošnji podelitvi viktorjev so prejeli dva kipca - za najboljšo slovensko skupino in pa viktorja za posebne dosežke.

SIDDHARTA je moja najljubša skupina že skoraj štiri leta in še nekaj časa bo tako tudi ostalo.

Tina Rakuš, 8. a

GLASBENA POSLASTICA

SIDDHARTA
Na soncu

Jaz ne morem več v temi živet,
jaz bi hodil na soncu,
jaz bi hotu tebe met.

Zdaj ne rabm več ostalih stvari,
sam še svoje sanje
in človeka kt si ti.

Mislim, da sem videl
že ogromno lepih slik,
a podvomu sem vase,
nehal trest mi je kosti.

Zdaj počivam na otoku
in si zidam gradove,
v njih srečo lovim.

REFREN:

Ker ne verjamem u telo, rad bi te vidu u srce.
Jaz ne verjamem u telo, rad bi te vidu u srce.

K da bi vidu svojo dramo vnaprej
iz nje sem risu žalost
in dodaju svoj nasmeh.

Vsako dušo, k me gleda v oči,
sem povabu zraven,
naj še ona to dožvi.

Preden svoj obraz v solze potopim
zlate solze sreče
preden od dobrega znorim.

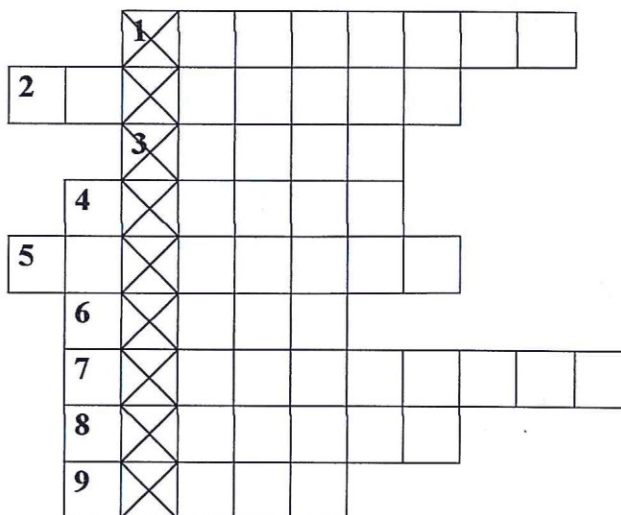
Rad bi vidu, da še ti greš z nami
skupaj bomo videl
kva pomen adrenalin.

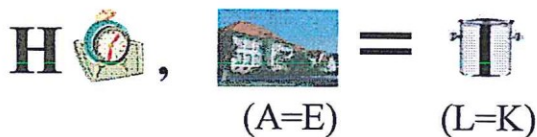
MOŽGANČKI TELOVADIJO**NAGRADNA KRIŽANKA**

Reši križanko in v poljih z diagonalo boš dobil/a besedo, ki razveseljuje vse učence OŠ Videm.

1. Priimek rokometnega reprezentanta Aleša.
2. Ime molekule NH_2 .
3. Ime Tarzanove opice.
4. Ime znane firme kulic.
5. Angleški parnik, ki se je zaletel v ledeno goro.
6. Bivša manekenka Senčar.
7. Voditelj oddaje Tistega lepega popoldneva, Lado ...
8. Odstranjevalec laka.
9. Tovarna v Celju.

Križanko sestavila **Boris in Primož, 7. b/8**

NAGRADNI REBUS

(sestavila aVNSe)

Križanka in rebus sta **NAGRADNA**. Nagrade dobi vsak, ki ju pravilno reši.
(**Pomembno opozorilo!!!** Nagrade je treba izkoristiti do 1. septembra 2004)

Nagrade:

1. nagrada: 2 meseca počitnic
2. nagrada: 20 sončnih dni
3. nagrada: 10 zvezdnatih noči

Tolažilna nagrada: 1 deževni vikend

(Sponzorja: Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport ter Meteorološki zavod Slovenije)